

מסורת הש"ס

(א) [מכריז (א), 3] עירובין נא. מכות י: חולין פה. יבמות ז: ג' מה כב: יומא ז: ה' הרי"ט ח: מנחות ד. מה. כבודות לל. א ס"א אבי"א ד' ל"ג. (ט) תמורה ד: ט' ט' וסדר עולם פ"ד, 1) לקמן לג. מדרים ד: תענית ח. סנהדרין כב: מ"ק יט: ט' [נפי' חספוס תמונה י. ד"ה איתמר, ט' ועל ג: ושי"ט, ט' ויקרא כה, ט' ס"ל שיה, ט' ס"ל משמע,

נוסחת הריב"ן

[א] כלומר שכן: ט' יום עמנו: ג) גמיר לה דכתיב: ד' דלשליש יום: ה) לה לבי: ו) [ואיכא לממר הכי] לתא כתיב: ז) ולי' יוס: ח) ואורמיהו: ט) אהיו: י) יום: יא) [בית] לתא כתיב: יב) לה: יג) [מלחין: ט] לפי מות שאיל: טד) לבי' ועל ועב כתיב: טו) שאלו: טז) יוסב: טז) [לפי] לתא כתיב: ק) שאלמתי: ק) מרו:

הגהות ה"ח

(א) רש"י ד"ה ווא ר' הא ובי' דההוא ג"ש:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מ"ח גבי כתיב. א"ב נילף ובי'. ק"ל הא פשיטא דלא ללמא ג"ש ממיז קמס דקמס פסק מירמי וי"ע עיין מירמי עולם אלא דלפינן תמלה סנן ממיז פרע פריע דגזי סנן שיעור ל' יום ואמרי הטעם גבי כהן משום כבוד ויע"ז דשיעור כבוד ל' יום וכו' העיקר מה דלענין למילף שיעורא דכבוד כמה היו ומה שייכות למילף כתיב זה ממיז פסם:

הגהות מהר"ב

[א] תוס' ד"ה הני (מקן) ארבעים שנה למא וכו' מלה מרדכי [אבשלום שגאל להס מלך]. י"ב כלא הס"ד ואפי"כ מה"ד שפאל [שנת יוד] א"מ:

הגהות התוספות

1. ז"ל ווא רבי הוא דאמר און ימים כו'. 2. ז"ל ככל 3. ז"ל אהלי. 4. ז"ל מ' ואות למיז מתקן. 5. ז"ל ולפי שמרדכי. 6. כלא סה"ד ומה"ד היא שנת שבי' ויחית שיהי שנת מתקן. 7. יחית אוחז מתקן. 8. ז"ל ולפי"ז ויחית ואפי" מתקן. 9. ז"ל הכתיב.

מוסף רש"י

ואין ימים פחותים משנים. דלא כתיב דאלו לוקח פחות משני ימים (עירובין א). זו היא שיהיה זו היא ביאה. לזון גוריה שזה הוא מהו (יומא ב. מכות יג). כלומר (ל' יום) גוריה שזה משיב לבי' כמו דהו מתייבש שיהיה או מתייבש ביאה (נדה כב) דלע"ג דלא דמו קרלי נדדד, כיון דמתייבש ביאה שמשעי דיינין כהו גוריה שזה יבמות י: והוא ש"י עירובין יא. בארובה.

פ"ה הרא"ש

מה הלך ב"י חדש דכתיב עד מילאת לו שנת תמימה. והא (רבי הווא) דאמר התם בערבין אין ימים פחותים משנים שאין המוכר יכול לגאול דרך

כל כנויי נזירות פרק ראשון נויר

ויליף ימים ימים מבתי ערי חומה. דכתיב זהו ימים תהיה גאולתו מה להלן י"ז חדש כדמפרש ציה קר"ה ואס לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה: רבי נהוראי אומר. אבשלום היה מגלה אחת לל' יום: שכן מלינו צנני מלכיס. [א] שכן נהוגים: ווא רבי הוא דאמר. צנני ערכין (דף ג'ל).

ויליף ימים ימים מבתי ערי חומה מה התם י"ב חדש א"ף כאן י"ב חדש ר' נהוראי אומר מגלה אחת לל' יום רבי יוסי אומר מגלה מערב שבת לערב שבת שכן מצינו בבני מלכיס שמגלחים מע"ש לע"ש מאי טעמא דרבי יליף מבתי ערי חומה והא רבי הוא דאמר [א] אין ימים פחותין משנים האי גזירה שוה משום כבוד גמיר ובשני ימים ליכא כבוד ואימא ב' שנים דכתיב ויהי מקץ שנתים ימים דנין ימים שאין עמהן שנים מימים שאין עמהן שנים ואל יוכיה זה שיש עמו שנים ואימא ל' יום דכתיב ע"ד חדש ימים דנין ימים שאין עמהם חדשים מימים ואימא מהכא מ"מימים ימימה וגו' דנין ימים מימים ואין דנין ימים מימימה ומאי נפקא מינה והא [א] תנא דבי ר' ישמעאל [א] ושב הכהן ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה הני מילי היכא דליכא דדמו ליה אבל היכא דאיכא דדמו ליה מדדמו ליה ילפינן [א] איכא דילמא ארבעה זימני בשחא [א] ארבעה ירחין חד זימנא תרין ירחין בחד זימנא רבי נהוראי אומר מגלה אחת לשלשים יום מאי טעמא גבי כתיב משום דאיכא כבוד ה"ל איכא כבוד ר' יוסי אומר מגלה מערב שבת לערב שבת מאי איכא ביניה לשאר אחוהי יום טוב שחל להיות באמצע שבת דאחוהי מגלחין הוא לא מגלח אי נמי לגלוחי מן צפרא דמעלי שבתא אחוהי מגלחין איהו לא מגלח עד פניא [א] הני ארבעים שנה מאי עבידתיהו ר' נהוראי אומר משום רבי יהושע לקץ מ' שנה ששאלו להן מלך [א] תנא אותה שנה ששאלו להן מלך היא שנת עשר לשמואל הרמתי: מתני' [א] בבתם נזירות ל' יום: ג' מנהגי מילי אמר רב מתנא אמר קרא [א] קדוש יהיה יהיה בגמטריא תלתין הוו [א] בר פרא אמר כנגד נויר גאורים בתורה ל' חסר אחת ורב מתנא נמי גילף מנויר גאור אמר לך ההוא לדרשה מ"מין ושכר יזיר [א] לאסור יין מצוה כיון ושכר יזיר פליא לגדור נדר נויר להזיר מלמד

אין ימים פחותים משנים. דדריש מימיים תהיה גאולתו שאין המוכר יכול לגאול בפחות משני ימים. (והא א"ר כו') הכי נמי דככל ז' ימים יקל שערו ומשני דבז' ימים ליכא כבוד ומסתמא לא נתקבל ג"ש אהני? אלא ממשמעות דימים דהיינו שנה תהיה גאולתו

שגאל אחרי צ' ימים כל השנה דכתיב בתריה ואס לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה אלא דכל השנה גואל: תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח ד' ימים בשנה. ומשמע צדקו כל ג' חדשים הלכו לראות ומשני מנא ידעי' דמחלקין השנה צדוק דילמא תרין ירחין צדד ומנא דו' ירחין צדד ומנא וז' ירחין צדד ומנא [כו'] וכיון דהכי הוא לא ידעינן מהיכא יניף דלית לן לנימף ממוקם שיכול להיות שאין הדבר [א] (עוד) להכי ילפינן מבתי ערי חומה: מ"א גבי בהני [ראיבא] כבוד. ווא"ת והא כהני' ע"מס ילפי' (תענית ז.) מסתם מו' פרע פרע דמקילין אחת לשלשים יום ווא"ת יניף מזיר עולם מסתם מזיר דהוי שלשים יום וי"ל דלא מסימנדר ליה ללמוד קדושת עולם מקדושת שעה ולהכי יליף מכהניס אע"ג דלמד מן הלמד משום דכהניס נמי קדושת עולם הו': מ"א איבא ביניה לשאר אחוהי. ווא"ת ונימא דליכא צנייהו קרצנות דהוא מציא ולא הן וי"ל דה"ק מאי איכא צנייה בתגלחת דקאמר קרא ויהי מקץ ימים אשר יגלה [א] משום דבתגלחת היה מאחר: הני' (מקין) מ' שנה כמא. פי' דליכא למימר למ' שנה (למא) למלכות צית דוד ולא מרד אבשלום דלא משמע קראי דהיה מלך ה' שנים אחר מעשה זה ג' של רעז ואחד שזנה ישראל ואחד שהעמיד משמרות ומשני מקץ מ' שנה ששאלו להם מלך (אלו) שמרדכי? צמלכו של עולם מלה מרדכי [אבשלום צשאלתם להם מלך [א] שהיה [פרע] מנויר דמגלחו לל' שנת עשר] לשמואל וצנני י"א העמיד מלך ומלך חזי' [א] שנים הרי ד' שנים לשאלה וצמלחת ל' למלכות צית דוד היא שנת מ' לשאלה ואח"כ מרד אבשלום והשנה היא שנת רעז וגם אותה שנת מ' לשאלה ואפי"כ מרד צמלחת שנת מ' לשאלה ולאו דוקא מקץ מ' שנה: [א] נזירות שלשים יום. וצננא מפרש טעמא: בר פרא אמר כנגד נזירות האמורין בתורה שהן ז' חסר אחת. פירוש כתיבם [א] צפרת מזיר וכנגדן מושך

ה. עין משפט נר מצוה

לא א מ"י פ"ג מהל' מירוח הלכה י"ב לב ב מ"י שם הל' א סנמ לאון רמג: לב ג מ"י שם הלכה ו וכל' י:

תורה אור השלם

- 1. ואיש פי ימכר בית מושב עיר חומה ויהיה גאלתו עד חם שנת ממכרו? ימים תהיה גאלתו: ויקרא כה טט 2. יהי מקץ שתים ימים ופריעה חלם דהנה עמד על היאר: בראשית מא א 3. עד חדש ימים עד אשר יצא מאפס ויהי לכם לזכר יעו כי מאתכם את? אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר לפה זה יצאנו ממצרים: מדברי יא כ בנות ישראל לתנות לבת יפתח דגלעד ארבעת ימים בשנה: שופטים יא ו. ושם הבחן פיום השביעי וראה ונהו פשה דנגע בקירות הובתי: ויקרא יד לט 6. כל ימי נדר נרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר לך קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: במדבר ו א 7. מין ושכר יזיר חזין וימץ שכר לא ישותה וכל משרת עבדים לא ישותה ועבדים חלים ויבשתי לא יאכל: במדבר ו ג 8. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה פי ישאל לנדר נדר נזיר להזיר לך: במדבר ו ב

פ"ה הרא"ש (המשך)

שבקינן קרא דלא מפרש וילפי' קרא דמפרש: מ"ח גבי כתיב משום דאיכא כבוד וכו' וכתיב גומרי' לפי' פרע [פרע] מנויר דמגלחו לל' יום כסתהו דין כ"ג והא דלא יליף נויר עולם מסתם נויר משום דהתם דין הוא דמגלה משום דשלמו ימי נזירותו הליך יליף כהן דלא פסקה כהונתו ומגלה: מאי איכא צנייהו לשאר (דחוק) [אחוהין] הוה מצ"ל דאיהו מצו לגלוח במספורים ואיהו דוקא בתער. ואיהו דוקא מיילך והם יכולים לגלח הכל. אלא בסתם גילוח שריילין בני מלכיס לגלח אל בעיא הכל וצנייהו ואין דוקא לגלח להם גם כתיבם. והא דלא קאמר שהוא מביא ג' בהמות כשהוא רוצה לגלח כיון סתם נויר שאינו מגלה אלא בשעת הבאת קרבנותיו איכא למיני' דהיינו האי דקא' מגלה עד פניא. ולא דוקא פניא אלא דלא מגלה עד הבאת קרבנותיו: מאי עבידתיהו מאייהו שחוקן היתה המדידה: לקץ מ' ששאלו להם המלך. מרדות של אבשלום וישראל שמרדו במלכות בית דוד מנה ממרדות ישראל שמרדו במלכות של עולם ושאלו להם מלך: סתם נזירות ל' יום. אם אמר הרנינו נויר כסתם ולא פי' כמה צריך לנהוג נזירות ל' יום ובגמ' מפרש מני': הרנינו נויר אחת גודלה וכו'. בין שאמר הרנינו נויר גדולה ובין שאמר הרנינו נויר קטנה ובין שאמר הרנינו נויר מכאן ועד סוף העולם נוהג נזירות ל' יום. ולא אמרי' שאמר אחת גודלה ינהוג נויר יותר מל' וכשאמר נויר קטנה ינהוג פחות מל'. וכן כשאמר מכאן ועד סוף העולם [ויהיה נויר עולם]: יהיה בימיטריא תלחין הו. וראה דגמרא גמירי הו ואוספכה אתך

גימט' דלאו מ"ג מדות היא שהתורה נדרשת בהן: כנגד נזיר נדרו יזיר וכו' ול' חסר א' דלא קחשיב מלשון כהן וזר והא דכדמטריאין כתיב: ורב מתנא גילף מנויר גאור נזירותו מלמדנו י"ג יום: ונזון נויר דרשא אתא. קצת מנייניהו דרשנין ליהו הלכך לאו למניינא למניינא כולוהו למניינא דהנהו לאו לדרשא מגלי על איך דכמו דהך למניינא איך נמי למניינא ורתרי שמעי' מנייניהו:

(ב) נראה דל"ל ואימא מהכא מימים ימימה תלכנה בנות יתכאל וגו' ארבע ימים כתיב. (ג) ש"ך ע"פ.